

Labą diena,

Jums rašau todėl, kad jau nebeliko j kę kreiptis - visur atsimušu j uždaromas duris... Turbūt tai ne pirmas ir ne paskutinis tokio pobūdžio laiškas pasiekęs Jus. Rašau todėl, kad labai tikiuosi, jog kažkas dar gali man padėti, ir galbūt tai būsite būtent Jūs - vienintelis šiaudelis, skęstančiam jūroje... Jau daugiau kaip 10m. ieškau darbo atitinkančio mano išsilavinimą ir sugebėjimus, tačiau visi potencialūs darbdaviai man tesugebėjo pasiūlyti skursti už pusę arba visą minimalų atlyginimą. Dauguma jų netgi šantažavo ir terorizavo vien dėl to, kad gyniau savo garbę ir orumą prašydama didesnio atlyginimo, leidžiančio gyventi, o ne išgyventi. Tikriausiai pamanykite, kad čia viskas yra gerai, ir jokios pagalbos man nereikia.. Tačiau tai yra pats didžiausias pasityčiojimas iš bet kokio Lietuvos piliečio, kuris nori gyventi, dirbti, kurti savo ir kitų ateitį, kuris baigė aukštąjį mokslą, tikėjosi save realizuoti pasirinktoje srityje ir už savo darbą gauti adekvatų atlygį... Galima parašyti labai ilgą filosofinį traktatą apie žmonių lūkesčius ir realią situaciją, bet nuo to neišsprendę nei viena problema... Todėl nepilstysiu toliau iš tuščio j kiaurą, beje, kaip daro dauguma aukštų valdininkų ir jų klerkų, piešančių Šviesios Lietuvos viziją, kuri kasmet virsta vis labiau tostančiu miražu... Gal kokiai saujelei išrinktųjų jis atrodo pasiekiamas?... bet tikriausiai jie pamiršo nusiimti rožinius akinius, ir pamatyti toliau savo nosies... Dabar būsiu labai konkreti... Esu baigusi KTU Dizaino ir technologijų fakultetą, Siuvinų dizaino ir technologijos specialybę. Jau mokantis universitete dauguma durų man buvo sunkiai atidaromos vien todėl, kad nesu "žinomų dėdžių ir tetų" vaikas, o tik eilinė Lietuvos pilietė neturinti jokio "stogo". Dėl sveikatos problemų dažnai tekdavo atidėti egzaminų laikymą(Dėl polinkio j depresiją negaliu pakelti didelės nervinės įtampos ir didelio protinio krūvio, pavargstu greičiau negu norėtusi), tačiau j mane buvo žiūrima, kaip j eilinį tingintį mokyti studentą... Su ta pačia problema susidūriau ir ieškodama darbo - mat dauguma darbdavių ieško greitai, už dyką "dirbančių robotų", ir nei kapeikos nenori mokėti už protinius darbuotojo sugebėjimus... visiems svarbu - greitai ir pigiai, o darbuotojas dirbantis šiek tiek lėčiau, bet kokybiškai jiems jau yra per brangus. Mano manymu, būtent dėl tos pačios priežasties prikurta tiek daug nesąmoningų įstatymų, ne padedančių, o tik trukdančių normaliai gyventi ir dirbti. Visi mano mokslai ir visos darbo paieškos baigėsi tuo, kad jau antri metai esu darbo biržos klientė, o ši man negali niekuo padėti, išskyrus tai kad išmetė Valstybės biudžeto pinigus tarsi j balą, mokėdama man bedarbio pašalpą, kuri tesiekė 500 lt. Tikrai mieliau būčiau dirbusi normalų darbą už normalų atlyginimą, negu ėmusi tą juokingą išmaldą, tačiau dėl pablogėjusios sveikatos, (jos man nesugražins nei vienas buvęs darbdavys, kuriems dirbau su minimaliomis socialinėmis garantijomis, ir ligos atveju, gydymui tikrai neužteko gaunamos ligos pašalpos) atsisakiau būti "darbiniu arkliu" už minimumą, ir nuolankiai priėmiau j mane nukreiptą pajuoką... Tačiau aš tikrai nesėdėjau sudėjusi rankų, ir nelaukiau malonės iš dangaus - visą "nedarbingumo laiką" paskyriau galimybių paieškoms - kaip ir kur save realizuoti, kaip įgyvendinti savo seną svajonę, dėl jos būtent ir stojau j pasirinktą specialybę, tikėdamasi gero rytojaus, kuris kol kas neišaušo... Beieškant išėities iš padėties ir man gimė šviesios ateities vizija, tik j ją žiūriu ne pro rožinius akinius, o įvertindama realią situaciją, ir labai noriu, kad ji nenutoltų kaip miražas, o taptų pasiekiamą. Kadangi visiems darbdaviams buvau per brangi, (nors mane būtų tenkinęs bent jau 1500lt. atlyginimas j rankas) nusprendžiau pradėti individualią veiklą, ir daryti tai, kę geriausiai sugebu, kas man patinka - juk dėl to ir mokiausi, o ne šliaužiojau pakampėmis, kaip dauguma jokios kvalifikacijos neturinčių bedarbių (už to slypi kita socialinė problema, j kurią dabar nesigilinsime). Tikslas yra aiškus ir suprantamas, tik norint jį pasiekti vėl iškyla kliūtys - tikiuosi jos bus įveikiamos, bet reikalinga kitų pagalba, kuri ne visada laiku pasiekiamą. Ruošiuosi rašyti verslo planą ir tikiuosi gauti smulkiajam verslui teikiamą paskolą. Tikrai labai senai galvojau apie tokią galimybę, ir darbo

biržoje domėjaisi apie finansinę paramą bedarbiams, individualiai veiklai vystyti. Bet čia ir vėl prieš mane užsitrenkdavo durys ir nuskambėdavo vienintelis atsakymas, kad niekas niekuo negali padėti... Tik prieš savaitę sužinojau, kad jau nuo vasaros yra galimybė gauti tokią paramą, bet darbo biržos konsultantai, pas kuriuos lankiausi kiekvieną mėnesį su tais pačiais, visiems įgirusiais klausimais, nesugebėjo man suteikti šios informacijos - nors labai aiškiai kalbėjau, kad noriu vykdyti individualią veiklą, bet neturiu pradinių lėšų būtiniausioms darbo priemonėms ir patalpoms įsigyti... Tai kam reikalinga ta konsultantų armija, jeigu ji nekompetentinga suteikti aktualią žmogui informaciją?... ir vėl paramos sistema nepasiekiamą paramos ieškančiam laikui - juk per šį laiką jau buvo galima parašyti ne vieną verslo planą, bet turbūt ta parama, kaip ir dauguma Europos paramos lėšų yra tik tam tikram išrinktųjų ratui - savų "dėdžių" ir "tetų" vaikams?.. Ir kas atsakys į klausimą - ar gavęs viltį žmogus ir vėl neliks lyg "š" kramtęs?.. Bet kaip bebūtų keista, informacijos apie, už pinigus verslo planus padedančius rašyti asmenis, internetinėje erdvėje taip ilgai ieškoti nereikėjo - tereikia sumokėti pinigėlius ir verslo planas, europinei paramai gauti, jau iškeptas... tik iš kur gauti atliekamą tūkstantį litų. Žmogui, kuris jau beveik penkis metus gyvena žemiau skurdo ribos vien todėl, kad visiems turtingiems darbdaviams yra per brangus?.. Skaitydami mano mintis, jūs tikriausiai supratote, kad eilinis Lietuvos pilietis turi daugybę pareigų, bet visi klerkai užmiršta pagrindinę jo teisę - teisę jaustis žmogumi, o ne nuo durų prie durų gainiojamu benamiu šuneliu, kuriam geriausiu atveju bus numestas jau visiškai nugrauztas kaulas, o lėbautojų minios pėdos senai atausiosios... Šis mano laiškas gali virsti pasaka be galo... tik aš labai noriu, kad tos pasakos pabaiga būtų, ir ne tokia kaip daugumos "europasakų"... Tik dar yra daugybė durų, kurios gali vėl eilinį kartą užsitrenkti - 1) norint gauti paramą - reikia įnešti nemažą dalį pinigų į kredito uniją, 2) reikalingas didelės vertės užstatas už paskolą, 3) reikalingas, galintis už paskolos gavėją laiduoti, asmuo ir t.t. Ką daryti žmogui, turinčiam gal ir labai daug gerų idėjų ir ketinimų, bet neturinčiam įtakingo giminaičio, ir namie jau nebėra tinkamų į lombardą nunešti daiktų, tam, kad sukrapštyti tą pradinį įnašą kredito unijai?... juk buvusiam ir esamam bedarbiui niekas neskolina pinigų, o juo labiau prieš bedarbystę dirbusiam už tą juokingą oficialiai pripažintą minimumą... juk žmogaus išsilavinimas ir sugebėjimai yra beverčiai, o turto, dirbant už minimumą, sukaupti nepavyko... Todėl lieka vienintelė išeitis eiti su ištiesta ranka, ir prašyti išmaldos - gal kas nors pamatys manyje žmogų, turintį ne tik skrandį, bet ir galvą, kurioje smegenys dar nėra atrofavęsi, o kairėje, šiek tiek žemiau - plaka širdis - tokia pati kaip ir visų, beje ir Jūsų...

Nuo šio mėnesio vidurio pradėdu dirbti su individualios veiklos pažymėjimu, kuriame bus įformintos šios mano veiklos rūšys: Rūbų konstravimas, modeliavimas, siuvimas, nuoma, pardavimas.

Iš kitų, dirbančių šioje srityje noriu išsiskirti tuo, kad bus siuvami, nuomojami ir parduodami tikrai mano pačios kurti modeliai, ir tuo pačiu, jeigu bus pakankamai užsakymų, stengsiuosi darbu aprūpinti su verslo liudijimais, arba individualiai dirbančius siuvėjus... Ateities planai priklausys nuo to, kaip seksis vykdyti numatytą veiklą.

Jeigu bus poreikis, planuoju savo, kaip konstruktorės ir dizainerės paslaugas siūlyti masinio siuvimo įmonėms, kurioms nereikėtų įdarbinti specialisto pastoviam darbui, o dirbti pagal sutartį su manimi tam tikriems darbams atlikti. Nes teko pastebėti, kad daugumoje įmonių šių specialistų darbo krūvis labai svyruoja - kartais jie sėdi be darbo, o kartais fiziškai nepajėgia visų darbų atlikti laiku, tokiu atveju jie galėtų pasitelkti specialisto iš šalies pagalbą.

Šiuo metu savarankiškai atlieku šios rinkos tyrimus, ir ieškau kontaktų su galimais partneriais ir mano veiklos rėmėjais.

Pats artimiausias mano tikslas - vestuvinių suknelių kolekcijos pristatymas vasario mėnesį vykiančioje parodoje "Mūsų vestuvės" . Būsima kolekcija dar neparuošta iki galo. Dėl lėšų trūkumo ieškau galimybės gauti finansinę paramą... Gal galite padėti rasti rėmėjų mano kolekcijai pasiūti ir pristatyti.

Paramą mielai priimčiau kaip ilgalaikę, beprocentinę, arba su mažais procentais, paskolą, Galiu įsipareigoti atlikti paramos dydžio užsakymus, įmonėms ar individualiems asmenims, kuriems mano paslaugos yra, arba būtų reikalingos ateityje ...

Esu žmogus ieškantis išeities iš padėties ir priimantis abipusiai naudingus kompromisus.

Pagarbiai

Dizainerė - konstruktorė

